

Štěpán Cháb: Marian Jurečka je dobrý, skutečně dobrý člověk

- CZ24 News | 14. října 2022

ČESKO: Ministr pro úřady práce Marian Jurečka (had od lidovců) zarachotil citlivým tématem. Důchody. Prý by nejpozději následující vláda měla prodloužit věk odchodu do důchodu. A také, aby kompenzoval ten řev v domácnostech, by prý navrhoval stáhnout důchod komunistickým prominentům. No, prezidentský kandidát Petr Pavel by se měl zahryznout do futer a radši mlčet.

Marian Jurečka jako ministr pro krávy a prasata v Sobotkově vládě byl součástí koalice věrných Babišovi, kteří stanovili strop odchodu do důchodu. A to na 65 letech. Dál to růst nesmí. 65 let je dost. Člověk už v takovém věku není co býval a při běhání za kariérou si může zlomit vaz. Sobotkova vláda v době ekonomického růstu a s vidinou toho, že důchodovou reformu budou muset řešit až ti po ní, dala jasnou stopku. Tentýž Jurečka, který koaličně se socany a Babišem stanovoval nepřekročitelný strop, nyní ten strop překračuje. Zatím s posměchem. Hází to na budoucí vládu (a tím vyslovuje mezi řádky nehynoucí přání, aby on sám v té době už byl mimo hru někde v opozici, kde by mohl vládní bezradnost komentovat, a kamenovat ty, kteří budou důchodovou reformu řešit oddalováním věku odchodu do důchodu).

Důchodová reforma po našem. Oddálíme si průšvih tím, že Husákovy děti nepustíme k přepážce České správy sociálního zabezpečení. Jako s oslem a mrkvičkou. Osel běží, běží, protože před ním je na provázku a klacíku mrkev. A on ji tak moc chce. Jenže za oslem na kárce sedí nějaký budoucí Jurečka, v ruce klacík, na klacíku provázek, na provázku mrkvička a hybaj ty líná herko, do sedmdesáti, do osmdesáti, nebo rovnou do stovky mě potáhneš vstříc mé krásné budoucnosti, dí rozesmátý Jurečka příští vlády.

A kde je problém? Nejsou lidi. Ne, ne, jinak, nejsou lidi té správné generace. Těch Husákových do

budoucná bezprizorných vyžírků je tolik, že by se dali přehazovat vidlemi, ale neplodili nám. Chodili na potraty, dělali si kariéry a nevysoustružili si tak mezi sebou dost nádeníků, kteří by za ně převzali běh za mrkvičkou na provázku. A tak se jim musí protáhnout muka každodenního láskování s píchačkami. Ne, ne, o důchodové reformě jsme hovořili dobrých dvacet let. Pilíře jsme stavěli a pak je bortili, tunelovali jsme penzijní fondy a s velkou slávou mlčeli k blížící se pohromě. A Jurečkové naší doby, nynější a potenciálně už i budoucí vlády, přicházejí s poznáním, že už to, co si tak hltavě cpou do nenasytných hub, že už to nejsou pomeje, ale štěrky. Už toho není tolik. Koryta vysychají. Je stále obtížnější natrefit na výživný kousek. Mají to těžké, Jurečkové naší spásonosní. Eldorado narazilo. V řece už není ani zrnko zlata. Samý písek a blbá nálada.

A tak, aby Jurečka potěšil závistivé Čechy, oznámil alespoň, že premiantům a prominentům bývalého režimu sebere z důchodu tři stovky. Rozděl a panuj, výborná poučka. Teď už chápu, proč šedesátník Petr Pavel kandiduje na prezidenta. Doufá ve štědrější apanáž. Za pár let půjde do důchodu a Jurečkou uzmuté tři stovky by mu prostě chyběly.

Chápu i Jurečkův pokus o vtip. Průběhový systém je se zástupy Husákových dětí těsně před důchodovými branami skutečně problém. Jakmile zabuší na dveře ČSSZ první ročník, začne se nám to tu bortit. První Husákově dítě se ozve za 10 let. A pak rok co rok další ročník. Čím dál vyzrálejší a početnější. A čím víc jich zaklepe, tím blíž budeme krachu. A, zase a znova a opět, řešíme to na poslední chvíli. Důchodová reforma měla proběhnout nejpozději před deseti lety, když Husákovy děti byly v rozkvětu svého produktivního života, ne v době, kdy se běh za kariérou střídá s běháním za doktory s chronickými bolestmi a nemocemi. Teď se dočkáme jen toho, že nám ten běh za mrkví protáhnou o pět, deset, dvacet let. To není reforma, to je odkládání reformy.

Proč Jurečka, když si teď tak hrdinně odplivává na předchozí vlády, proč on sám, když zahříval Babišovi místečko v Sobotkově vládě, proč on osobně nekřičel, že důchodová reforma je stěžejní problém, který může republice řádně zavařit? Proč ten samý Jurečka už v opozici při Babišově vládě házel opovržlivě okem po Maláčové a její úsměvné snaze o důchodovou reformu? Všichni si tam, zabeďněnci jedni promiskuitní (lidovci s každým a rádi, však to známe) měli sednout na jednu hromadu, vláda i opozice, a prostě to dotáhnout do zdárného konce. Neudělali to. A i Jurečka na postu ministra pracáků to zpola hází na další vládu. Tedy až bude průšvih ne na spadnutí, ale až bude padat. Do sedmdesáti hákovat. Do pětasedmdesáti. Do osmdesáti. Prostě do té doby, dokud se ti ve Strakovce na něčem rozumném nedohodnou. Takže vlastně hákovat až do truhly.

AUTOR: Štěpán Cháb

ZDROJ: www.krajskelisty.cz